

ROSENÍ

leden 2018

číslo 1

Otevíráme dveře

do nadačního fondu Moje velké přání

Otevíráme sbírku básní

Mirky Ertlové

Host v RoSe

*Ondřej Kepka
Zdeněk Zelenka*

Téma:
KAREL ČAPEK

literární a výtvarná tvorba studentů Střední školy Náhorní

JAK SE DĚLÁ DIVADLO

Karel Čapek

Režie:

Věra Malinová

Hrají:

Martina Mrňavá

Pavel Fára

Věra Malinová

Alžběta Kalendová

Andrea Neradová

Stanislava Klocperková

Štěpán Knobloch

Jozef Mitošinka

Vendula Hojková

Marek Nerad

**Čtvrtek
18. ledna 2018
od 18:30**

Vstupné dobrovolné

Centrum RoSa

Střelničná 1680/8

Praha 8 - Kobylisy

www.centrumrosa.cz

+420 212 270 612

DIVOCH
DIVADELNÍ OCHROTNÍCI CHÁPEKŮ

www.divochdivadlo.cz

Nechceme podvodně předstírat, že divadlu rozumíme. Pravdou je, že nás divadlo baví. Proto jsme zvolili nestárnoucí text Karla Čapka o lásce k divadlu a spolu s ním se vám pokusili poodhalit vznik divadelní hry neboli proces toho, jak se dělá divadlo. Či možná přesněji, jak se divadlo dělat nemá.

Obsah 1/2018

- 04 Program aktivit v Centru RoSa
- 06 Básně Josefy Tibitanzlové
- 07 SeniorSen prof. Vladimíry Dvořákové
- 08 Když se řekne Karel Čapek...
- 10 O té chřipce - fejeton Karla Čapka
- 11 12 citátů Karla Čapka
- 13 Otevíráme dveře do nadačního fondu
Moje velké přání
- 17 Literární soutěž ČAPKOVINY 2017
- 23 Otevíráme sbírku básní Ukradni si vílu...
- 26 Teologický koutek Marka Maliny
- 28 Fotoreportáž 3. Vánočního trhu v RoSe
- 30 Pozvánka na Karneval v hotelu Transylvánie

NOVOROČNÍ ÚVODNÍK

Vážení čtenáři lednového Rosení,

právě jsem se dočetla, že v roce 2018 má láska zelenou! (V kterém roce nemá? Jen občas možná nedopadne na úrodnou půdu.) V tomto roce je vládnoucí planetou Venuše, patronka lásky, krásy a umění. A to se dobře poslouchá. Prosím, věřme tomu a nechme se silou této planety vést! Alespoň od ledna do prosince. Umění, krásu a lásky, které nerezaví, u nás v RoSe živíme. Můžete se přesvědčit. Přijďte se pobavit, potěšit, seznámit i poučit. Třeba si s námi připomeňte lednového zrozence Karla Čapka, jeho nesmrtelná díla a krásný český jazyk. Srdečně Vás zveme na některý z našich pořadů, nebo klidně na všechny. A pokud byste měli chuť napsat nějakou báseň, povídku či fejeton... sem s ním!

*Ať se Vám v novém roce daří
Vám za Centrum RoSa přeje*

Marta Dietrich Dvorská

Pište, prosím, na adresu: redakce@centrumrosa.cz nebo: Centrum RoSa, Střelničná 8, 182 00 Praha 8
Můžete též vhodit dopis do schránky u recepcy v RoSe (či rovnou předat na recepci).

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – pól růstu ČR

Vydání komunitního časopisu bylo podpořeno v rámci Operačního programu Praha – pól růstu jako projekt RoSa pro Prahu 8 (CZ.07.3.63/0.0/16_031/0000156)

ROSENÍ

měsíčník, ročník 4, číslo 1/2018
vydává Centrum RoSa, z. s., Střelničná 1680, Praha 8 - Kobylisy
tel: 212 270 611, redakce@centrumrosa.cz
tisk: www.TISKDO1000.cz, náklad 1000 výtisků

Redakce:

zakladatelka a předsedkyně Centra RoSa: Mgr. Anna Ježková
šéfredaktorka: MgA. Marta Dietrich Dvorská
grafické zpracování: Mgr. Anna Sobotová, Mgr. Martina Mrňavá
jazyková korektorka: RNDr. Anna Habersbergerová

titulka: Michaela Fialová

stálí spolupracovníci: členové Aktiv klubu a rezidenti RoSa

PROGRAM

v RoSe LEDEN

Úterý 2. 1. 2018

10:00 Výtvarné dílny

17:00 Němčina

Středa 3. 1. 2018

9:00 Jóga na židlích

16:00 Jóga pro každého

18:30 Hudba k tanci a poslechu

Čtvrtek 4. 1. 2018

10:00 Pohybová terapie
s hudbou - i pro sedící (v sále)

15:30 Angličtina začátečníci

16:30 Angličtina konverzace

18:00 Novoroční koncert
pěveckého sboru Gabriel

Pátek 5. 1. 2018

13:00 Cvičení pro seniory

15:00 Čtenářský klub

18:30 Hudba k tanci a poslechu

Pondělí 8. 1. 2018

13:00 Cvičení pro seniory

18:00 Dechovka Jitřenka

Úterý 9. 1. 2018

10:00 Výtvarné dílny

17:00 Němčina

Středa 10. 1. 2018

9:00 Jóga na židlích

10:00 Deskové hry - Spirála

14:00 Aktiv klub - tvůrčí ateliér

15:00 Dramatický kroužek

16:00 Jóga pro každého

18:30 Hudba k tanci a poslechu

Čtvrtek 11. 1. 2018

15:30 Angličtina začátečníci
(v knihovně)

16:30 Angličtina konverzace

Pátek 12. 1. 2018

13:00 Cvičení pro seniory

15:00 Čtenářský klub

(v klubovně B)

Sobota 13. 1. 2018

14-18 Bridžový turnaj

14:30 Klub celoživotního
vzdělávání

lektorka Ludmila Konvalinková

Téma: Slavné ženy 3/3 díl -

Slavné ženy v době gotiky

Neděle 14. 1. 2018

15:00 přednáška o Mongolsku

Pondělí 15. 1. 2018

13:00 Cvičení pro seniory

16:00 Jak ozdravit jídelníček

v seniorském věku

lektorka - Irena Osvaldová

17:00 Čaj o páté

se Zdeňkem Zelenkou

Úterý 16. 1. 2018

10:00 Výtvarné dílny

17:00 Němčina

Středa 17. 1. 2018

9:00 Jóga na židlích

14:00 Aktiv klub - tvůrčí ateliér
(v knihovně)

15:00 Dramatický kroužek

16:00 Jóga pro každého

Čtvrtek 18. 1. 2018

10:00 Pohybová terapie
s hudbou - i pro sedící (v sále)

15:30 Angličtina začátečníci

16:30 Angličtina konverzace

18:30 Divadlo DIVOCH

Karel Čapek - *Jak se dělá divadlo*

Pátek 19. 1. 2018

13:00 Cvičení pro seniory

15:00 Rozprava

s P. Markem Malinou

18:30 Hudba k tanci a poslechu

Sobota 20. 1. 2018

15:00 Autorské čtení -

Mirka Ertlová, šansony -

Natálie Ertlová (v knihovně)

Pondělí 22. 1. 2018

13:00 Cvičení pro seniory

18:00 Dechovka Jitřenka

Úterý 23. 1. 2018

10:00 Výtvarné dílny

17:00 Němčina

Středa 24. 1. 2018

9:00 Jóga na židlích

10:00 Sochařská dílna

14:00 Aktiv klub - tvůrčí ateliér
(v knihovně)

15:00 Dramatický kroužek

16:00 Jóga pro každého

18:30 Hudba k tanci a poslechu

Čtvrtek 25. 1. 2018

10:00 Pohybová terapie
s hudbou - i pro sedící (v sále)

15:30 Angličtina začátečníci

16:30 Angličtina konverzace

Pátek 26. 1. 2018

13:00 Cvičení pro seniory

15:00 Host v RoSe

Ondřej Kepka o Karlu Čapkovi

18:30 Hudba k tanci a poslechu

Neděle 28. 1. 2018

15:30 Karneval - DDM Spirála
(v sále)

Pondělí 29. 1. 2018

13:00 Cvičení pro seniory

18:00 Vernisáž - obrazy

Martiny Deutschmann

Úterý 30. 1. 2018

10:00 Výtvarné dílny

11:00 Klub celoživotního
vzdělávání

Téma: Karel Čapek
přednáška společně se Střední
školou Náhorní (v sále)

17:00 Němčina (v knihovně)

Středa 31. 1. 2018

9:00 Jóga na židlích

14:00 Aktiv klub -
tvůrčí ateliér (v knihovně)

15:00 Dramatický kroužek

16:00 Jóga pro každého

18:30 Hudba k tanci a poslechu

Aktiv klub tvůrčí ateliér- 50 Kč

cvičení paměti, slovní hry, tvůrčí psaní, reminiscence - vyprávění ze života, ankety a rozhovory, od ledna 2018 se budeme věnovat i výtvarným činnostem - malbě, kresbě, kolážím...

Rozvíjíme kreativitu v každém směru, v každém věku :)
spolufinancováno z finančního daru ČSOB
vede MgA. Marta D. Dvorská, v knihovně

Hudba k tanci a poslechu - 70 Kč

kapela Taurus představuje široký repertoár českých a zahraničních písní

Host v RoSe - 40 Kč

Jóga pro každého a jóga na židlích - 50 Kč

lektorka Jana Bláhová, v sále

Cvičení pro seniory - 50 Kč

zdravotní cvičení mohou navštěvovat i handicapovaní, cvičí se v sedě, lektorka Irena Osvaldová, v sále

Čtenářský klub - zdarma

vede Mgr. Jitka Dvorská, v klubovně B

Klub celoživotního vzdělávání - 40 Kč

Dramatický kroužek - zdarma

vede MgA. Marta Dietrich Dvorská

Angličtina pro seniory - 50 Kč

vyučuje Mgr. Jan Kyška, v knihovně

Němčina pro seniory - 50 Kč

vyučuje Mgr. Gabriela Trojánková, v knihovně

Deskové hry - zdarma

vede Martina Ježková ze Spirály DDM Prahy 8

Akce Duhového tandemu - zdarma

Výtvarné dílny vede Dominika Hůrková

Rozprava s P. Markem Malinou - zdarma

Pohybová terapie s hudbou pro seniory - 40 Kč i pro vozíčkáře a méně pohyblivé

lektorkou je Renata Šamšová (sama seniorka)

Jak ozdravit jídelníček v seniorském věku - 50 Kč

lektorka Irena Osvaldová, za podpory Nadace ČEZ

Tématické přednášky - 40 Kč

Koncert smíšeného sboru - vstupné dobrovolné

Sochařská dílna - zdarma

pod vedením sochaře Jiřího Genzera

1. zkušební hodina v klubovně B

Rezidenti RoSy mají vstup na veškeré akce zdarma

**Zájemce prosíme o registraci na recepci RoSa
tel: 212 270 612, recepce@rezidencerosa.cz**

Změna programu vyhrazena

Podrobné informace o akcích budou k dispozici na tabuli u recepcie
a Operačního programu Praha – pól růstu

BÁSEŇ Z ROSY XXXI.

Josefa Tibitanzlová

(7. 5. 1921 - 21. 10. 2017)

Úsměv na staré tváři
je úplně zdarma
Nic nás nestoji
Tak rozdávejte, rozhazujte
Nenechte ho
ve svém pokoji
Vyděte ven
dávejte všem
kdo kolem jdou a stojí
Pomůžte tomu
kdo má smutek
I bolesti roztají
Nenechte ho
jen tak zmizet potají

Přání.

Kož dnešní den je sluncem ozářen
kůž sluneční je alej příštích dnů
celičký život ať zurčivým je pramenem
by doby minulé zapadly do nejkrásnějších snů.

Každý pluje svou lodí po moři života
nechť Vaše nebe nezakalí mrak
vždyť mnoho lidí s lodí ztroskotá
a po moři se zmitá černý vrak.

Nechť Vaše tvář je stále usměvavá
vždyť úsměv Váš je naší odměnou
a Vaše srdce své radosti rozdává
když někdo kolísá a nebo bloudí tmou.

Kož Vaše ruce Bohem požehnány
se nikdy nezatnou v bolestném přemýšlení
kůž Vaše oči dlouho jsou nám zachovány
než někdy po letech v oči anděla se změní.

báseň paní Tibi z roku 1944

Co Vám přejeme:

Novoroční báseň

autory těchto veršů jsou členové Aktiv klubu RoSa

REZIDENTI PRAVÍ:
VŠEM PŘEJEME ZDRAVÍ!
DO NOVÉHO ROKU
HODNĚ DOBRÝCH KROKŮ
LEPŠÍ POTKAT TROCHU ŠTĚSTÍ
NEŽLI DOSTAT RÁNU PĚSTÍ
REZIDENTI PRAVÍ:
BUĎTE STÁLE HRAVÍ!
(BEZ OHLEDU NA POHLAVÍ)

Seniorsen prof. Vladimíry Dvořákové

První, co mě napadne, že bych se ho snad ani nechtěla dožít...

Ale ne... Co nejdále mít o věci, o dění kolem sebe zájem. To považuji za nejdůležitější.

A umět se radovat. Každý den se dá najít něco pozitivního. Tedy umět se radovat i z maličkostí. Zjistila jsem, že k tomu funguje nejlépe jedna věc, a to je: usmívat se.

Prostě ráno vstát a usmát se na sebe. A pak se usmívat i na ty ostatní.

Úsměv je velice účinný. Mně k tomu pomáhá i náš pes.

Když se řekne Karel Čapek...

asociace našich rezidentů

paní J., 77 let

Vzpomenu si na toho pejska. Na **Dášeňku**.
Tu knížku mám spojenou s dětstvím.

paní Š., 85 let

Mně se vybaví **Válka s mloky** - konkrétně
úžasná rozhlasová adaptace z roku 1958
s Rudolfem Hrušínským, Karlem Högerem,
Františkem Filipovským a Janem Pivcem

paní P., 88 let

Ze života hmyzu a Chrobák hovnivál se svou
kuličkou.

Tuláková slova:

I kulička je něco. I kulička je dílo.

Když práce nevoní, tak voní výdělek.

Miluješ pro sebe, buduješ pro celek,

pracuješ pro jiné, a mamoniš-li, inu,

i mamoniť je ctnost, když je to pro rodinu.

Rodina má svá práva, rodina všechno světí,

a kdybys třeba krad, vždyť jsou tu sakra děti.

Tak je to prosím a všecko v tomhle bodu:

co člověk neudělá pro zachování rodu!

paní E., 90 let

Já mám moc ráda **Čapkovy cestopisy**. Všechny
země, o kterých píše, to je ohromně vtipně
podané a velice výstižné. Takhle vtipné jsem
to od nikoho jiného nikdy nečetla. **Anglické
a Italské listy, Výlet do Španěl a Obrázky
z Holandska**. To byla moje oblíbená četba.

paní D., 79 let

Jako studentka jsem ho neměla moc ráda,
asi jsem četla něco, co na mne bylo moc těžké.
Až později jsem mu přišla na chuť. Líbily se mi
Povídky z jedné i z druhé kapsy.

paní H., 85 let

Já mám ráda Čapkovo dílo komplexně, ale zcela
se shodnu s paní E. Ty jeho cestopisy jsou skvělé!
A ještě mě zaujaly jeho ilustrace k nim.

paní V., 74 let

Já jsem měla nejraději **Dášeňku**.

paní K., 71 let

Karel Čapek je skvělý. Jedním slovem - skvělý. Cokoliv od něho jsem četla, tak jsem si to užívala. Ta čeština - to je něco nádherného! Jeho jazyk - snad není jiného spisovatele nad ním. Když se řekne Karel Čapek, tak si vybavím tu kouli, kterou před sebou valí pan Marvan s paní Šejbalovou v Národním. Tuláka v této hře (Ze života hmyzu) hrál pan Ladislav Pešek. A pak vidím paní Janu Štěpánkovou ve **Věci Makropulos** v Divadle S. K. Neumanna (v dnešním Divadle pod Palmovkou). **Není nad Karla Čapka a jeho krásný český jazyk!**

paní Š., 85 let

Vybaví se mi zfilmovaný **Krakatit** a Karel Höger. A chci ještě dodat: V padesátých letech byl Čapek zakázaný, nesměl se vydávat. Tedy některá jeho díla. Můj otec měl celou edici asi deseti jeho knížek. Dodneška vidím jak vypadaly: v plátně, krásně vázané. Já jsem byla vášnivá čtenářka, ale na tyhle knížky jsem nesměla tenkrát sáhnout. Pro otce byly posvátné. Mne to tak lákalo!

paní Z., 81 let

Já jsem viděla v Národním divadle **Bílou nemoc**. Doktora Galéna hrál František Smolík. To je nezapomenutelný zážitek.

paní K., 71 let

Ve filmové verzi hrál doktora Galéna Hugo Haas. To byl krásný, smutný film.

paní M., 88 let

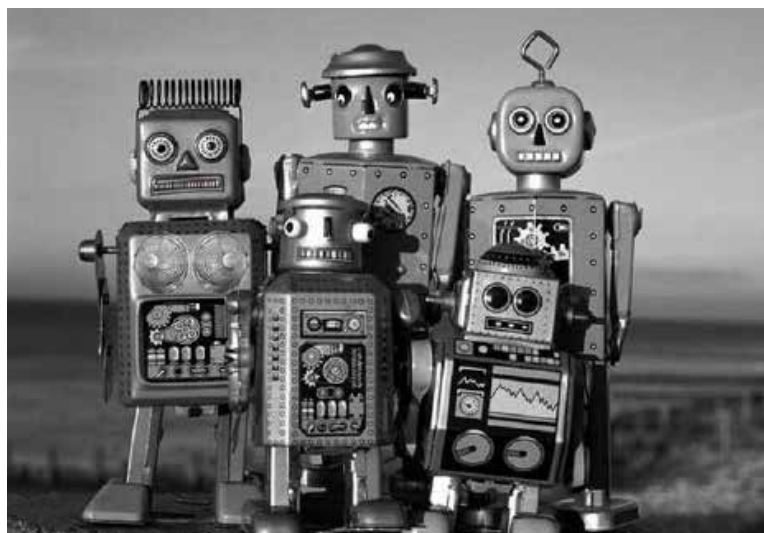
Čapka miluju bez výjimky. **Na Strži** (Čapkově letní sídlo ve Staré Huti u Dobříše) jsem byla mnohokrát.

paní H., 85 let

Loni jsme si v RoSe promítali povídkový film **O věcech nadpřirozených**. (Tři povídky natočené v roce 1958.) Letos bychom si mohli pustit film ze života Karla Čapka: **Člověk proti zkáze** (životopisný film z roku 1989).

paní K., 71 let

A nesmíme zapomenout na jeho ženu, skvělou herečku a spisovatelku **Olgu Scheinpflugovou** a na jeho bratra **Josefa Čapka**. Ten vymyslel slovo **robot**.

fejeton Karla Čapka

O té chřipce

Lidové noviny 29. ledna 1931

Tak už se dostala i k nám, sice s jistým zpožděním a zatím jen poskrovnu; ale ani v ohledu chřipky jsme tedy nezůstali za Evropou. Nuže, je tudíž na místě udělit nemocným, zdravým a zejména těm, kdo se chřipky bojí, několik ne sice odborných, ale dobře míněných rad:

1. Jakmile poznáte, že vám je tak nějak divně, a jakmile na sobě zjistíte horečku, zůstaňte doma a vlezte do postele, ale hlavně nechoďte mezi lidi a nedýchejte jim pod nos, hekajíce a bědující, že máte chřipku. Každý, kdo si svým bližním nařiká, že má chřipku, zaslouží jednu do zad, ne proto, že je vůbec protivná, ale proto, že chřipku nebo rýmu roznáší.

2. Když už marodíte, vemte si dobrou knížku a čtěte, abyste aspoň nestonali nadarmo.

3. Posléze neříkejte každé rýmě, kašli, angíně, katarům, bolení hlavy a jiným svízelnům, že je to chřipka. Zbytečně jí tím děláte reklamu a ztěžujete život všem hypochondrům, kteří náhodou ještě kašel nebo rýmu nemají a bojí se skoro dýchat, aby nevdechli nějakého toho Pfeifferova bacila nebo jaký neřád. Čím méně se bude o chřipce povídat, tím dřív přejde - už z nedostatku veřejného zájmu.

LIDOVÉ NOVINY
ZA 60 HALERŮ
ČTVRTEK 29. LEDNA 1931 RÁNO
ROČ. 39, ČÍS. 51

Bida světového hospodářství
D. S. Praha 26. ledna
Ještě jednou přichází před námi světová bida hospodářství. Je to bida, která se v posledních letech stala obvyklou. Je to bida, která se v posledních letech stala obvyklou. Je to bida, která se v posledních letech stala obvyklou.

MADARSKÉ SNY A KAUKÁSKÁ SKUTECNOST
Sobár prohlásil, že je smutkem mluvit o revui. Mladší výhled
Kaukáska skutečnost je smutkem mluvit o revui. Mladší výhled
Kaukáska skutečnost je smutkem mluvit o revui. Mladší výhled

CHŘIPKA
několikrát za den
3 JEDLOVÉ
dávání v lékárnách a drogeriích
kde platíte vyvěšeno

CHŘIPKA
několikrát za den
3 JEDLOVÉ
dávání v lékárnách a drogeriích
kde platíte vyvěšeno

Slovacká krev
Fr. Tomášek
Garré & Novotný, Brno.

Bezobratelný inventurní prodej
Národní knihovna
v Praze
ALEXANDER DEUTSCH, BRNO.
HOD. 1. 1931

12 citátů Karla Čapka

(9. ledna 1890 v Malých Svatoňovicích
– 25. prosince 1938 v Praze)

od ledna do prosince

1. Představte si to ticho, kdyby lidé říkali jen to, co vědí.
2. Je potřeba jisté lenosti k plnému ocenění života. Člověk, který tuze spěchá, dojde jistě k cíli, ale jen za tu cenu, že se nepodíval na tisíceré věci, které cestou minul.
3. Vzdělání je to, co nám zůstane, když zapomeneme všechno, co jsme se naučili ve škole.
4. Mladá generace má pocit, že s ní přichází lepší svět. Stará garda má pocit, že s ní ten lepší svět odchází.
5. Čas je největší síla života.
6. Bože, jak jednoduchý recept na šťastný život – to, co děláme, dělat z lásky k věci.
7. Být mladý umí každé tele. Ale umět stárnout, to je kumšt.
8. Humor je sůl země a kdo je jím dobře prosolen, uchová se dlouho čerstvý.
9. Opravdovým zdrojem poznání je omyl.
10. Pesimismus je jisté požitkářství; je to prostředek, jak se radovati ze špatného stavu věcí.
11. Nejkrásnější na světě nejsou věci, ale okamžiky.
12. Jistě, je třeba začít sebou samým – ale je také třeba u sebe neskončit.

CENTRUM ROSA
VÁS ZVE NA TÉMATICKOU
PŘEDNÁŠKU

JAK OZDRAVIT JÍDELNÍČEK V SENIORSKÉM VĚKU

pondělí 15. 1. 2018
od 16 hodin

ING. IRENA OSVALDOVÁ

Centrum RoSa z.s.
Střelničná 1680/8
Praha 8 Kobylisy
www.centrumrosa.cz

Otevíráme dveře do nadačního fondu

Moje
Velké
přání

Marcela Nevšimalová

ředitelka nadačního fondu

Narodila se v roce 1965 v Krkonoších. Vystudovala Střední ekonomickou školu v Turnově a poté odešla do Prahy. Roku 2014 začala pracovat v neziskových organizacích Nadace Charty 77, Nadace Divoké husy a v obecně prospěšné společnosti Tichý svět. Pracovala jako dobrovolnice, manažerka a fundraiserka. V roce 2015 založila a od té doby vede nadační fond Moje velké přání. Zároveň je zaměstnána v projektu Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, který má posílit sociálně-právní ochranu dětí. Ráda čte cestopisy, literaturu faktu, nejraději cestuje po Španělsku a miluje dobrou kávu. Za osudové považuje osobní setkání s Václavem Havlem. Dodnes se řídí jeho výrokem:

*Člověk by se měl chovat tak,
jak si myslí, že by se měli chovat
všichni.*

MOJE VELKÉ PŘÁNÍ

Je nadační fond Moje velké přání Vaším splněným přáním?

Vlastně ano. Já jsem si ho na konci roku 2015 nadělila k narozeninám. Padesátky jsem se strašně bála, říkala jsem si, co se asi stane, až se probudím a bude mi padesát...

Tak jsem se rozhodla, že k tomu musím přistoupit jinak, protože teď mě přece čeká ta lepší půlka života! Jedna moje kamarádka dostala zlatý šperk, druhá jela s manželem na měsíční cestu po světě a já jsem založila fond.

Váš fond je zaměřený na plnění přání seniorům a dlouhodobě nemocným.

Jak jste k nim našla cestu?

Velmi brzy mi odešla babička. Už v sedmnácti letech jsem byla bez babiček a dědečků a v určitém věku mi začali chybět. Já jsem měla možnost několikrát se sejít soukromě

s Václavem Havlem. On a Kamila Moučková jsou pro mě vůbec nejdůležitější lidé v životě, když nepočítám své rodiče. A právě Václav Havel říkal o seniorech to, co kdysi Masaryk. Vspělost společnosti se pozná podle toho, jak se společnost chová ke starým lidem. Kdyby to šlo, bavilo by mě pracovat pro lidi jen za to, že mi poděkují. Ne proto, že bych byla ješitná, ale proto, že mi to dělá největší radost a má to pro mne největší cenu. Ale to prostě nejde, víte, jak je to se složenkami.

Co by Vám usnadnilo práci?

Hodně by mi pomohlo seznámit se s pečovateli, které chodí do bytů seniorů. Senioři, kteří žijí doma, nevědí, že existujeme.

A většinou si nepřejí rychlovarnou konvici nebo cestu kolem světa, ale chtějí něco vidět, s někým se sejít, někam jít... Když jim to splníte, nabije je to na dalších deset let.

Může být radost toho, kdo někomu splnil přání, větší než radost obdarovaného?

Určitě. Spolupracovali jsme s Domovem svatého Karla Boromejského. Jedna jejich klientka, která čte knížky Ivanky Deváté, před sestřičkou prohodila: „No jo, tu už nikdy nepotkám.“ Sestřička mi zavolala a Ivanku Devátou jsme přivezly. V nezisku totiž neplatí to, co v byznysu. Tady platí, že na každé pozici můžete za sebou vidět obrovský kus práce, nejenom na těch nejvyšších. Člověk musí především věřit tomu, co dělá. Nechci být patetická a mluvit o lásce k práci, ale myslím si, že jsme se prostě každý pro něco narodili. Chci docílit toho, aby lidé zjistili, že když věnují někomu dvě hodiny svého času a třeba tři litry nafty, mohou tím udělat radost de facto i sami sobě. Jenom mi z toho naprosto vypadl ten nejdůležitější článek - negeneruje to zatím peníze. Takže ani jako ředitelka žádné neberu, je to prostě moje hobby. Ráda bych jednou fond zprofesionalizovala tak, aby v něm alespoň jeden člověk pracoval. Ale už se mi podařilo zbláznit pár lidí, kteří pracují jako dobrovolníci. Když nemohu sama někoho doprovodit, zeptám se známých. Ivanku Devátou tehdy za její čtenářkou odvezla moje kamarádka a večer mi volala: „To bylo tak krásný, že nemůžu spát!“ Na seznamu lidí, kteří chtějí někomu něco splnit, je i ředitel hotelu Panorama - Skot. O těch se říká, že by si pro korunu nechali vrtat koleno. Není to pravda. Mám třeba i takové podporovatele, jako je hotel Hilton. Pronajmou mi zdarma prostor, připraví úžasné občerstvení a řeknou mi: „Marcelo, udělej tu něco.“

Nevyčítá Vám rodina, že plníte přání jiným a jim ne?

Mne nejvíc mrzí, že jsem nestihla splnit přání svému tatínkovi. Zemřel teď v srpnu, v sedmasedmdesáti, byl vážně nemocný a své přání vyslovil až na poslední chvíli. Chtěl vidět koně mé dcery. Protože už nebyl schopný absolvovat stodvacetkilometrovou cestu, koně jsme mu alespoň natáčeli. Moje maminka je ve svých čtyřiasedmdesáti stále velmi aktivní, diagnóza bývalá učitelka, takže ke všemu přistupuje velice pragmaticky a říká: „Já chci být hlavně co nejdéle zdravá.“ Ale po odchodu tatínka ani nemá smysl se jí ptát, co by si přála, protože prožívá smutek. Předtím byli rodiče hodně aktivní, takže si svá přání plnili sami. Vždycky mi říkali, že jsem blázen a nechápal, kde na to беру čas, protože chodím normálně do práce a stíhám i jiné věci. V současné době pracuji na ministerstvu práce a sociálních věcí, mám na starost tři kraje a paradoxně se věnuji úplnému protipólu - podpoře náhradní rodinné péče, aby děti místo do dětských domovů putovaly do pěstounských rodin.

Nepociťujete při práci na úřadě určitou frustraci? Musíte se často setkávat s nejrůznějšími překážkami...

Je spousta lidí, kteří hned říkají: To nejde. Nejdřív si přece musím říct, proč by to nešlo! A většinou to nějak jde. Bohužel, nemůžu změnit legislativu, ale přístup k lidem určitě ano.

rozhovor vedla Ivana Myšková

NEBOJTE SE NĚCO SI PŘÁT!

Nadační fond Marcely Nevšímalové plní tajná přání seniorům, dlouhodobě nemocným.

www.mojevelkeprani.cz

Moje velké přání, Františka Křížka 15, Praha 7

marcela@mojevelkeprani.cz

tel.: 605 804 559

v pátek **26. ledna 2018**

v 15:00

Host v RoSe

ONDŘEJ KEPKA

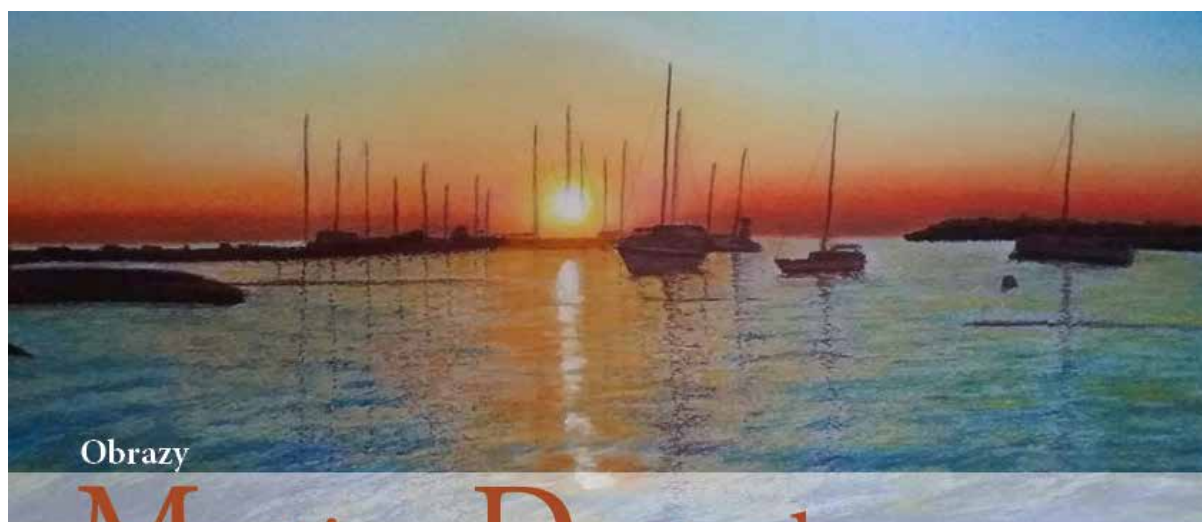
herec a režisér

bude vyprávět (nejen) o Karlu Čapkovi

v knihovně Centra RoSa

Srdečně Vás zveme!

Centrum RoSa, Střelničná 8, Praha 8 - Kobylisy

Obrazy

Martiny Deutschmann

vernisáž se uskuteční v pondělí 29. ledna 2018 od 18 hodin

výstava potrvá do 30. března 2018 a je prodejná
po domluvě na tel. 724 044 498

Centrum RoSa
Střelničná 1608/8
Praha 8
www.centrumrosa.cz

Literární soutěž ČAPKOVINY 2017

Vítězné povídky studentů ze Střední školy designu, umění, knižní kultury a ekonomiky Náhorní

Denisa Bartáková

Literární soutěž ČAPKOVINY 2017

4. ročník celopražské literární soutěže "Čapkoviny aneb Žijeme s knihou" na téma "Cesta do neznáma."

Soutěž je určena pro žáky 2. stupně základních škol, víceletá gymnázia a pro žáky středních škol a gymnázií.

Od roku 2014 pořádá Střední škola Náhorní

Uveřejňujeme tři vítězné povídky z roku 2017, jejichž autorkami jsou studentky z této sousední školy, která nyní nese název Střední škola designu, umění, knižní kultury a ekonomiky Náhorní.

Cesta do neznáma...

Karolína Kosová

Nervozně si skoušával spodní ret. Dlaně se mu potily, dech nepravidelně zrychloval a srdce bolestně tlouklo do žeber. Stál před tolik známými dveřmi z eбенu. Sedmnáct let těmi dveřmi každý den procházel do školy. Pokaždé ho matka objala a políbila na tvář na rozloučenou. Tento rok odjel studovat na univerzitu daleko od domova. Tak moc se těšil na den, kdy znovu uvidí ty známé dveře a zavalí ho pocit domova. Těšil se, až uvidí svou matku, která byla ta nejmilejší bytost na světě. Její tvář vždy zdobil úsměv a o Vánocích prostírala jedno místo navíc pro zbloudilého poutníka. Stejně tak se těšil i na svého otce, velice dobrého právníka, který nikdy neměl hluboko do kapsy. Díky tomu se jeho matka mohla věnovat své spisovatelské kariéře. Na svém otci neobdivoval jen jeho oddanost své rodině, ale i jeho víru ve spravedlnost, která byla i po deseti letech jeho kariéry stále stejně ryzí jako na počátku.

Miloval své rodiče, jak jen je může milovat syn,

a oni jeho milovali snad jen o trochu víc. Dělalí všechno pro to, aby prožil šťastný život. Otec ho podporoval v jeho zájmech, a že jich nebylo málo. Basketbal, hra na kytaru, malba... Matka tu pro něj byla i v nočních hodinách, neboť už od dětství trpěl nespavostí. Často s ním ležela v posteli a vyprávěla mu příběhy, jež miloval i jako mladistvý. Moc dobře si uvědomoval, jak skvělé rodiče má. Vždy jim chtěl jejich lásku oplatit skvělou snachou a několika vnoučaty, ale to teď nebylo možné. S hlubokým povzdechem nervózně otočil zásnubním prstenem na levé ruce. Kolem pasu ho objaly silné paže jeho životního partnera. Jen tento malý projev lásky mu dodal odvalu učinit další krok v jejich společném životě. Zazvonil. Za dveřmi se ozval psí štěkot a smích jeho matky. Šťastný pár se právě připravoval přivítat svého syna. Otevřeli dveře. Matka syna hned vtáhla do vřelého objetí, jež jí syn s radostí opětoval. Poté zaměřila svou pozornost na pohledného mládence, který stál za zády jejího syna. „Mami, tati, toto je můj snoubenec“ představí syn neznámého hlasem prosyceným strachem z obav, jak to přijmou rodiče. Nastane chvíle ticha. Nebudou mít vnoučata. Syn si dobře všimne této myšlenky vepsané ve tváři svého otce. Zkoprní. Zklamal své rodiče. Tato obava se však rázem stane minulostí, když matka jeho partnera obejmě a otec pronese: „Vítej v rodině.“

Nedá se zde dýchat. Všichni se na sebe mačkáme a nemáme žádný prostor. Poslouchám jednoho staříka, který spekuluje s několika muži o tom, jak se dostat ven. Ostatní přítomní ho ale ignorují, jako by ztratili naději. U malého okénka, kam se ani ruka nevejde, stojí na kusu dřeva malý chlapec, který popisuje ostatním vše, co vidí. Stromy, pole a zase stromy. Nic zajímavého. Nikdo pořádně neví, kde naše cesta končí. Já ale věřím v to, že všechno bude dobré. Mám hrozný strach, ale vím, že člověk si zvykne na jakékoli nové prostředí, jen to někomu trvá déle. Odhaduji, že jedeme tak čtyřicet hodin. Potřebuji si odskočit a netuším, jak dlouho ještě pojedeme. Doufám, že bude brzy nějaká možnost, třeba by mohli na chvíli vlak zastavit. Chtěl bych na vzduch. Vzpomněl jsem si na svého nejlepšího přítele. Chodili jsme spolu do školy, do biografu, do parku, do naší nejoblíbenější cukrárny a v létě jsme se chodili koupat k jezeru. Ve škole jsme byli pořád spolu, kromě jednoho předmětu. Já nechodil na katolické náboženství, můj přítel nezameškal ani jednu hodinu. To mě ale nijak netrápilo. Taky se mi líbila naše cesta k moři. Moje rodina ho vzala s sebou, protože ta jeho by si to nikdy nemohla dovolit. Neměli moc peněz, zato můj tatínek vydělával opravdu hodně. Dovoluji si říct, že jsem žil v luxusu. Můj přítel mi byl tak vděčný, že mi věnoval své dvě nejoblíbenější knihy. Taky jsem hrál na piano. To mě moc bavilo a začal jsem trénovat doma. Tatínek mi ho koupil k narozeninám, a tak jsem ve svém volném čase pořád jenom hrál. Ve škole jsem měl skvělý prospěch a plánoval dál studovat. Žádného sourozence jsem neměl. Všechny plány mi vycházely a žil jsem báječně.

Potom se něco změnilo. Přišel 15. březen 1939 a vznikl Protektorát Čechy a Morava. Pro nás nastala velká změna. Jsme Židé, a já neměl do této doby o židovství téměř ani ponětí. Maminka se stále víc a víc strachovala, tatínek zůstával klidný.

V září vypukla válka a já jsem přestal chodit se svým přítelem do biografu a různých podniků. Přestali jsme si být blízcí. On tam chodil dál, ale já už nemohl. Byl jsem vyloučen ze školy a rodiče odevzdali veškerý náš majetek. Museli jsme být označeni příšitými hvězdami na kabátu. Vystěhovali jsme se z naší vily. Čas plynul. Jednoho dne jsme s rodiči odjeli transportem do Terezína. Byl tam hrozný zmatek. Po nějaké době jsem byl přidělen do nového transportu. Nevím kam, ale odloučili mě od rodičů. Mám o ně hrozný strach. Nevím, kde jsou a co s nimi bude. A teď jsem tady. Ve vlaku, který jede do neznáma. Vlak začíná zpomalovat a ve vagonu nastává ticho. Chlapec, který stále stojí u okénka, začíná popisovat, že vidí všude plot a za ním dřevěné baráky a spoustu lidí, co vypadají jako duchové. Už si opravdu nutně potřebuji někam odskočit. Věřím, že když jsme přežili tuhle hroznou cestu vlakem, přežijeme všechno.

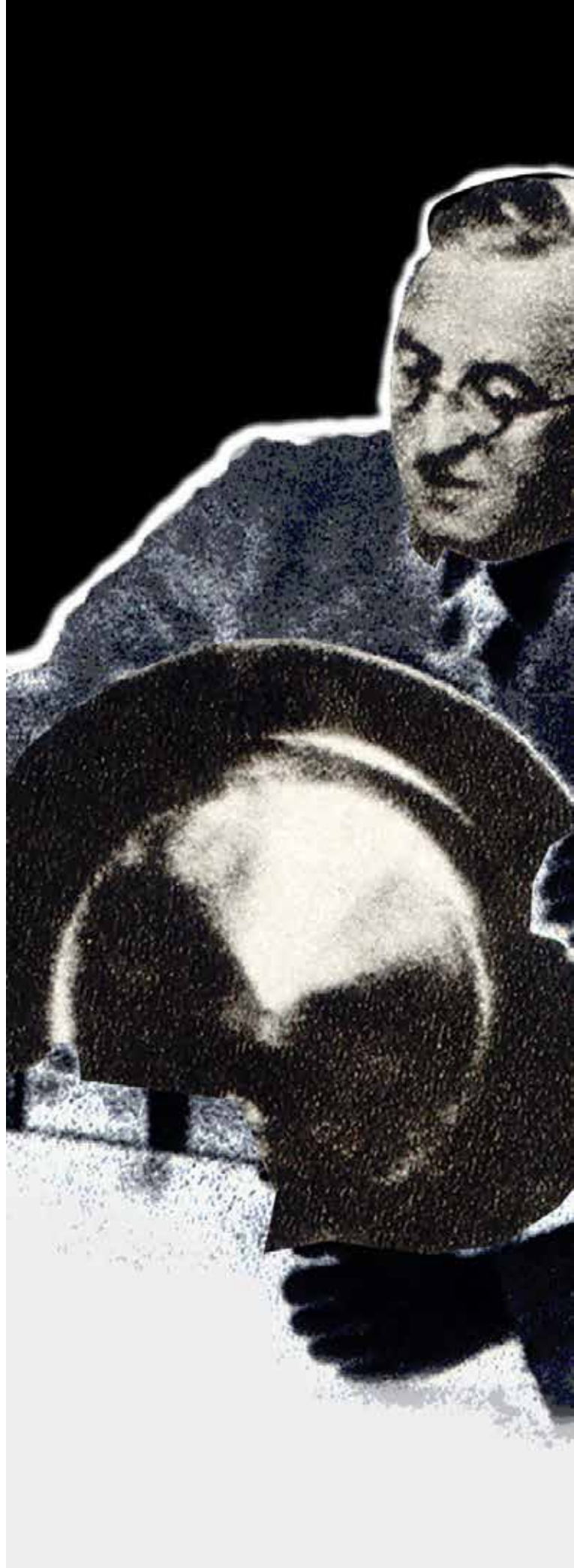
Eliška Dvořáková

Něco se děje. Jsem celý den opravdu nervózní, ale ne tak jako dřív. Snažil jsem se velice urputně vyškemrat nějakou potravu - všemi dostupnými prostředky, ale jak se ukázalo, je to naprosto marné, neboť dosud stále nic. Nechápu, co se děje, do dnešního dne jsme byli v naprosté symbióze. Dělal, co jsem chtěl a neměli jsme problémy. Neuvědomuji si, že bych udělal něco neobvyklého. Možná jsem naposledy nemusel tak silně posouvat těmi dolními pahýlky, ale na to už si zvykla a musela čekat, že se mi nebude líbit, když si nedáme dlouhou dobu něco k snědku. Počkám ještě chvíli, potom o sobě dám vědět a uvidím, co se bude dít.

Krapet jsem si zdříml, ale něco mě vytrhlo ze spánku. Udělal jsem rychlou obhlídku po okolí a zpozoroval, že tady něco nehraje. Hladina mého soukromého rybníčku jaksi klesá. Poměrně rychle. Tak rychle, že když o tom přemýšlím, už je skoro celý pryč a to se mi opravdu nelíbí. Nemyslím si, že to nějak uškodí, pravděpodobně děláme úklid. Nedávno jsem zrovna myslel na to, že by bylo potřeba krapet poklidit. Podnět sice nebyl nahoře vyslyšen okamžitě, jako je vždy vyslyšena má žádost o potravu, to jsem se na chvíli znepokojil, ale poté uznal, že se tím pravděpodobně nechceme zatěžovat. Byl tedy vyslyšen až dnes. No, nikdy není pozdě na to začít, že.

Tohle už překračuje všechny meze. Nejen, že mě jaksi minula druhá vlna a potravu ještě nedorazila, ale teď už mě dokonce začíná NĚCO vyloženě tlačit a stahovat směrem, kam se rozhodně nechci ubírat. Ne že bych se nikdy nezamyslel nad tím, co tu dělám a kam směřuji, ale tyto otázky jsem vždy odložil takzvaně „na jindy“. Teď se ubírám moc rychle a někam, kam se mi - a to vím jistě - rozhodně nechce. Navíc mám opravdu špatný pocit, že tohle rozhodně nejde odložit „na jindy“. Co když už žádné jindy nebude? Právě teď bych počítal do desíti, kdybych ovšem uměl počítat.

Fáze naprosté zmatenosti pominula, fáze vzdoru taktéž, nadchází fáze smíření a já prohlašuji - „nechť cesta započne“. Nejen že jsem byl doslova donucen k tomuto prohlášení, ale přeci jen jsem především smířený. Ať už se odebírám kamkoli,

je důležité, abych byl naprosto smířený, a to je, právě teď, opravdu složité, neboť mívám již třetí nové místo, které neznám. Zajímalo by mne, jestli je stejně tak smířena i ona a jestli stejně tak jako já prožila dvě předešlé fáze. Nechce se mi opouštět toto místo, ale pokud to musím udělat - jsem nucen to udělat -, pak to přijímám a doufám, že najdu stejně tak příjemné místo i tam, kam mířím. Něco se dotýká mého vědomí. Tedy, nemyslím úplně mého vědomí, ale mé tělesné schránky. Není to vůbec příjemné. Studí to a všude je najednou opravdu chladno. Jsem venku ze svého domova a jsem naprosto dezorientován. Dám všemu, co je kolem mě vědět, že tu jsem. Zejména pak tomu, co drží mé tělo. Musím tomu sdělit vše, co se mi přihodilo dnešní den. Je prostě nemyslitelné, že jsem stále nedostal potravu, ale - a to je horší - jsem někde úplně jinde a jsem doslova donucen zde být. Ach, počkat. Už není taková zima. Něčeho se dotýkám a příjemně to zahřívá. Ještě nikdy ve svém životě jsem necítil podobnou věc. Všímám si nové zvláštnosti a to je to, že konečně vnímám i jiným smyslem. Opravdu! Právě povídám, jak jsem zmatený a všude je nějaký ruch a vidím ji.

Koukám se přímo na ni a cítím její vůni. Myslel jsem, že k tomu dojde, ale opravdu jsem netušil, že dnes. Čekal jsem, že se setkáme, ale projev pro tuto chvíli taky odkládal „na jindy“. Já jsem ale nezdvořák. Teď jí povídám páté přes deváté a ona se v tom všem zmatku dočista ztratí. Slyším, že ke mně také mluví, ale opravdu nevím, co mi povídá. Nejspíš si právě teď oba povídáme to samé - to, že jsme celý den nedostali potravu, pochopitelně. Upřímně, jsem velice unavený. Celá ta cesta mě opravdu, ale opravdu znavila. Nevím proč, neboť jsem se pouze vezl... Ona také vypadá velice unaveně. Možná jsem ji svými pahýlky moc zlobil a tak se rozhodla, že už jsem již příliš veliký a přivedla mě k sobě sem.

Právě teď jí říkám, že bych si rád zdříml a že bych byl opravdu nerad, kdyby mě něco, minimálně dnes, znovu vytrhlo ze spánku. Říkám jí, že v případě potravy může udělat výjimku a že zítra si tuhle zábavu můžeme dát klidně znovu, pokud bude chtít.

Vypadá, že mě chápe.

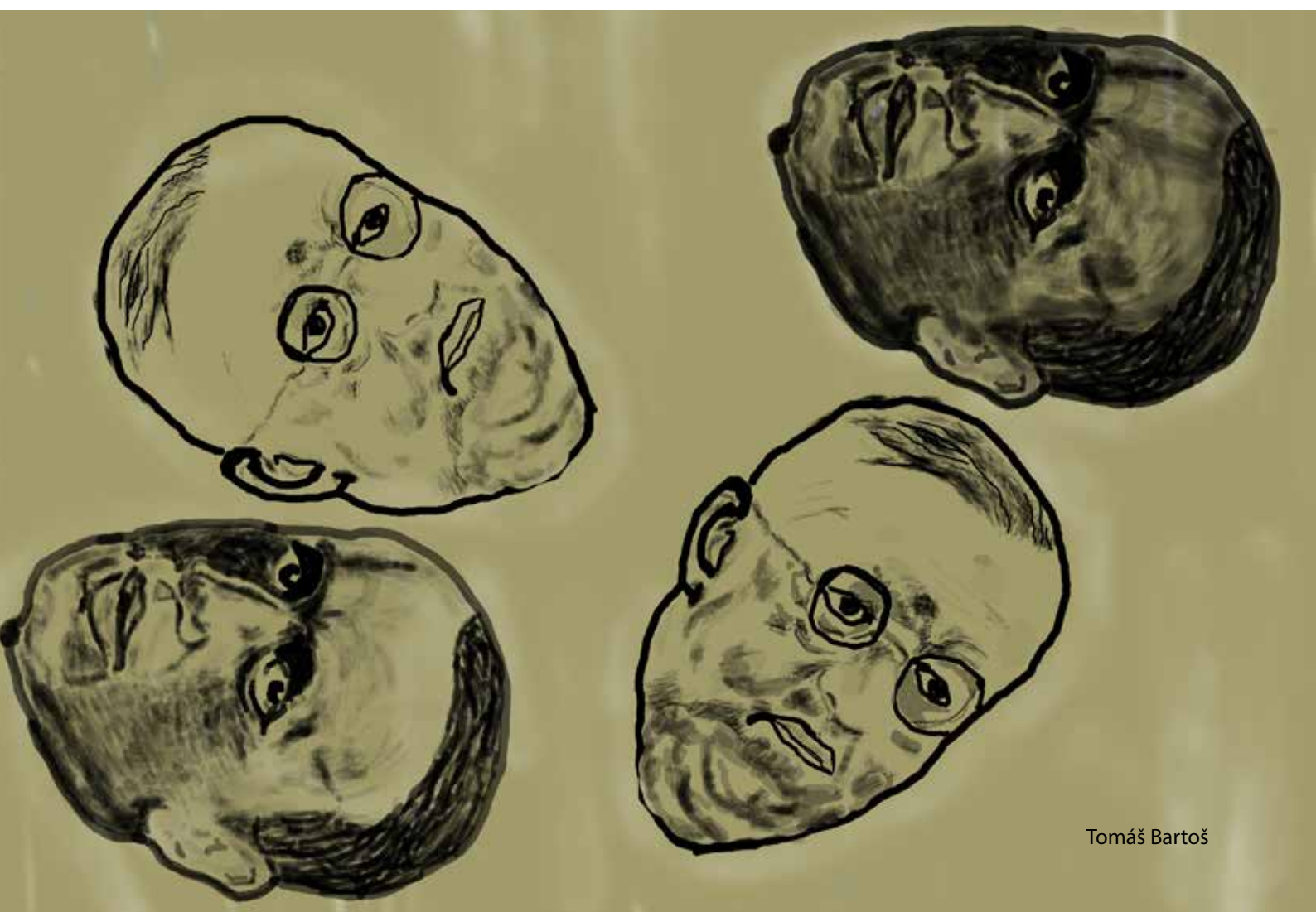
Tento záznam musel býti přeložen z jazyka nově narozených do jazyka českého z důvodu plného porozumění sdělenému textu.

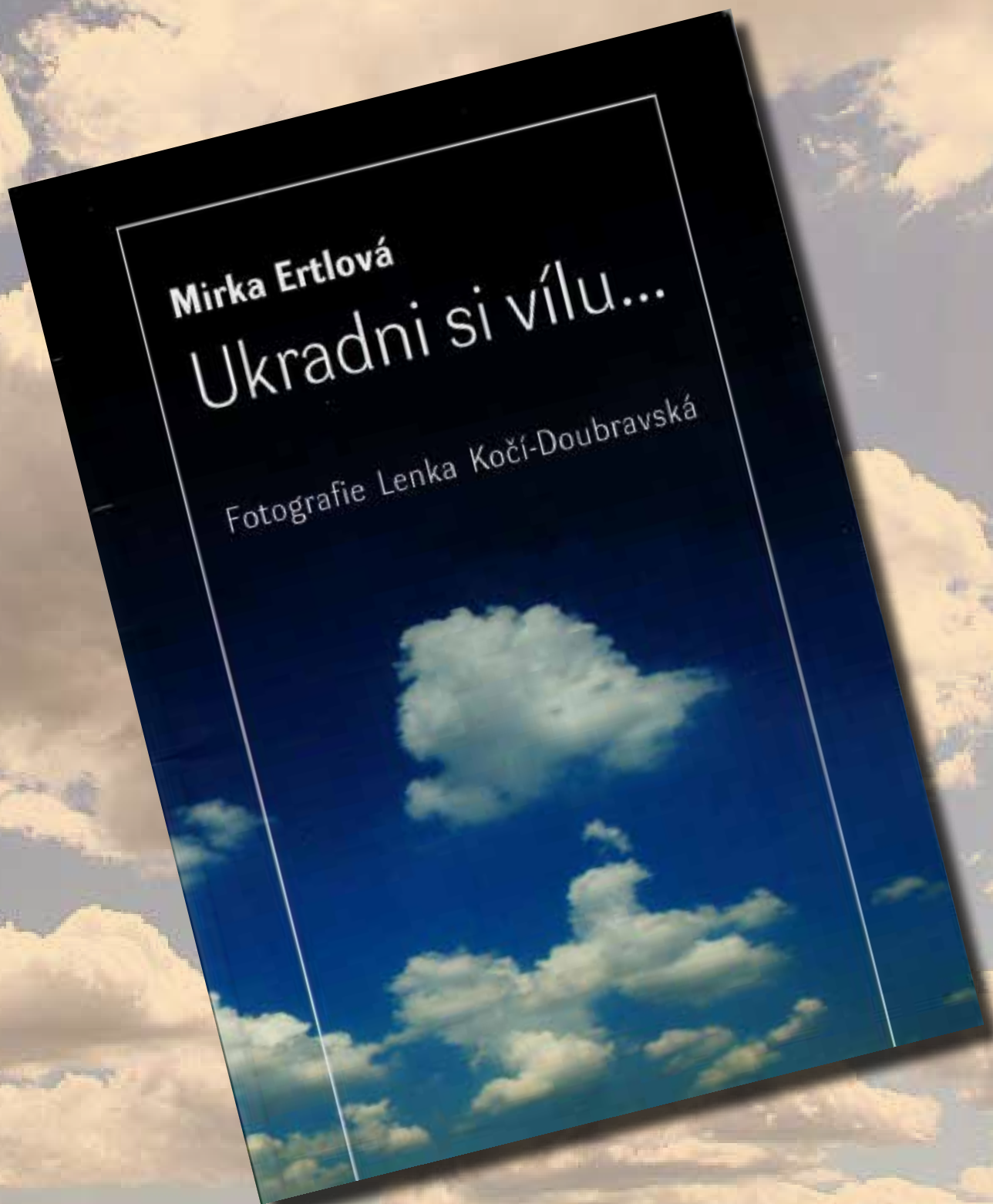
Simona Pavelková

Daniel Chmel

Tomáš Bartoš

OTEVÍRÁME SBÍRKU BÁSNÍ UKRADNI SI VÍLU...

napsala Mirka Ertlová

Úvodní slovo k této knížce napsal v roce 2005 Arnošt Lustig:

Je to radost, napsat pár úvodních řádek k první knížce Mirky Ertlové. Je to krásná, smysluplná knížka. Nic víc, než krása a smysl v poezii neexistují. Snad ještě trvalost, která spočívá v zájmu a věrnosti čtenářů. Poezie je první a základní postoj k naší existenci, k věčnému hledání dobra a zla v našem osobním životě a v životě lidí kolem nás. V poezii nelze lhát. Buď je to pravda, nebo to není poezie. Verše Mirky Ertlové jsou pravda, která tryská z citlivého srdce, z rozumného vidění onoho souboje dobra a zla. Krása jejích veršů je v ostrosti vidění a v neomylném tušení, co je dobré a krásné ještě mimo krásu samu, totiž hloubka duše. Její verše jsou písně, jimiž jsme bohatší a čistší. Přeji první knížce veršů Mirky Ertlové na cestu do života všechno nejlepší, nic méně by si nezasloužila. Je to knížka o pravdě, kráse a dobru. Těším se na příští.

(A já se za Centrum RoSa přidávám. M.D.D.)

Od roku 2005 Mirka Ertlová vytvářela komponované pořady pod názvem „Barevné večery“, kam si zvala zajímavé hosty z řad herců a zpěváků

Spolupracovala s hudebníkem Richardem Kaškou, který zhudebňoval její texty

Současně s tím hostovala v poetických pořadech básníka Pavla Veselého

V roce 2007 vytvořila nový projekt "Ampérky Mirky Ertlové" v klubu Marka Brodského CarpeDiem

Svou uměleckou činnost ukončila v roce 2012

Recept na polévku z krokodýlích slz

To potřebuješ: sto krokodýlů - přímo z řeky Nilu
(ale můžou být i odjinud)

A pak je musíš rozplakat.

Jak? - dáš jim otázku.

Jednoduše, předčítám jim - svou výplatní pásku.

Dopis

Posílám ti
bílej list popsanej slovy
a ty je budeš číst
a smát se
a nebo se zlobit...

Takovou sílu má
těch pár zamotanejš čar...

Bílej papír - led i žár...

A tak mě láká zas
pohladit tě slovem,
zahnat mráz,
zabalit úsměv do pár zamotanejš čar...

Bílej papír - slovíček pár,
co nesfoukneš je jako smetí,
tak ať k tobě honem rychle letí -
bílej papír
s trochou zamotanejš čar...

... Ať s těmi mími dobře je ti!

Víš, já ještě věřím...

Víš, já ještě věřím
na pohádky...
Na lesní víly,
skřítky, strašidla,
na vodníka,
jenž hlídá si svou říši,
na ježibaby,
které vaří
voňavá povidla...

Víš, já ještě věřím
na pohádky,
na anděly strážný,
co nad námi
drží svou stráž...

Věřím, že dobra
je v každém z nás
nejméně půlka!

Tak mi ty pohádky
prosím, nepokaz...

v sobotu 20. ledna v 15 hodin Vás zveme do knihovny Centra RoSa
na autorské čtení Mirky Ertlové
její šansony zazpívá dcera Natálie Ertlová

Mirka Ertlová

Narodila se roku 1965 v Přerově.

Dětství prožila se svými rodiči Jindřiškou a Svatoslavem Švábovými,
sestrou Alenou, babičkou Františkou v Mariánském Údolí u Olomouce.
Střední školu vystudovala v Opavě.

Od roku 1989 žije v Praze.

Má dvě děti - Lukáše a Natálii.

Od roku 2001 pracovala jako ošetřovatelka v Domově Sue Ryder.

Od roku 2017 pracuje jako asistentka u nás v Rezidenci RoSa.

Přeji Vám požehnaný nový rok

V těchto dnech nám mnoho lidí přálo požehnané Vánoce a nový rok. Co to vlastně znamená požehnání a v jakém smyslu toto slovo chápeme?

S tímto pojmem se v našem životě setkáváme často a používáme ho, například: požehnaná úroda; požehnaný den; požehnaný stav; požehnané stáří; mám požehnaně práce; jeho práce je pro nás požehnáním; má to požehnané od úřadu; atd. Všechny tyto výrazy nás významově vedou k hojnosti, štěstí nebo souhlasu. Všechna tato synonyma však vycházejí z původního významu požehnání - a to znamená dar boží přízně a štěstí z toho plynoucí. Požehnání je především náboženským pojmem, s nímž se věřící setkávají dennodenně již po mnoho staletí. Je to dar, který zasahuje do hloubi života, ale zároveň je i slovem, které vše spojuje v jedno, což naznačuje latinský pojem pro požehnání bene-dictio z řeckého eu-logia (říkat dobro, dobrořečit). Není to hmotný dar, který bychom mohli vlastnit, ale je to bytí, jež nám dává Bůh a my se k němu o tuto přízeň v modlitbě obracíme. Vyplývá z toho veliká důvěra v Boha, který nás v životě obdarovává různým způsobem, a my dále předáváme to, co jsme od něho dostali, dalším lidem.

A proto si na začátku roku přejeme a vyprošujeme požehnaný nový rok.

Proto Vám všem přeji a vyprošuji dobro, dar dobrého života, čas prožitý ve štěstí, radostné vztahy a především Boží přízeň, která je pro naše bytí důležitá.

El Greco 1568

Proto přijměte požehnání:

*Bůh, pramen veškerého požehnání,
ať vám dá svou milost,
chrání vás po celý rok a ať vám žehná.*

*Ať střeží neporušenost vaší víry, trpělivost
naděje
a velkodušnost lásky,
abyste vytrvali až do konce.*

*Ať vždy vyslyší vaše prosby,
dá vašim dnům svůj řád a mír
a vede vás po cestě spásy.*

*Požehnej vás všemohoucí a milosrdný Bůh
Otec i Syn i Duch svatý.*

Páter Vojtěch Marek Malina OSB Řád svatého Benedikta
(narodil se 30. března 1977 v Horní Bečvě na Moravě)
vystudoval Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži
a teologii na Univerzitě Karlově.
Od listopadu 2016 pracuje v RoSe.

tvůrčí
bleší

neděle 3. 12. 2017

3. Vánoční trh v RoSe

lidový soubor Chmelníčka

dudák a klarinetista Daniel Dřímál

foto: Vladimír Slabý

pod záštitou radní MČ Prahy 8 Jany Solomonové

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – pól růstu ČR

**Městská část
Praha 8**

Karneval v hotelu Transylvánie

Milá monstra, příšerky a obludáci, chcete být samy sebou a zařadit si daleko od lidí – v hotelu pana Draculy?

28. ledna 2018 od 15:30 hodin

je ten správný čas vypravit se za jeho dcerou Mavis, která pro vás chystá ledovou karnevalovou zábavu...

Zaregistrujte se co nejdříve na www.spiralapraha8.cz

Akce se koná v Centru RoSa, Střelničná 1680, Praha 8

Vstupné: 100 Kč/dítě

Informace a vstupenky u M. Ježkové, jezkova@ddmpraaha8.cz
Tel. č.: 734 257 340

Dům dětí a mládeže Praha 8 - Spirála

Budova Kobylisy: Přemyslská 1102, Praha 8,

tel. 284 681 050

Budova Bohnice: Dolákova 537, Praha 8,

tel. 233 553 790

Rádi bychom vás pozvali na tradiční karnevalovou slavnost, tentokrát pod názvem „**Karneval v hotelu Transylvánie**“, kterou pořádáme již třetím rokem ve spolupráci s Centrem RoSa pro širokou veřejnost.

Střípky z minulých ročníků...

PF 2018

Hezký nový rok

Vám přeje RoSa